

Böckinge
Listershol.
Växjö län

Uppm. av Birgitta Bergström
1930

LUND'S UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A, a

2739

Om Odensågen.

En gång, när "Oen" var ute och köpte med sina hundar, så fick han dem inte till att gå, när han skulle köra förbi en gård. Då gick Oen in och sa, att de inte fick ha sitt fånd klockan 12 på natten. Om de hade det, skulle gården stå i ljusen låga.

En annan gång kom han också, och då stannade hundarna med. Då pastade Oen in en löna genom fönstret och sa, att om de hade sitt fånd sin gång till, den fördje gången, så skulle gården med detsamma stå i ljusen låga.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Aa

2739

2

Oden.

Oden hade varit en kung, som gjort oröd.

A c

2739

3

Skogsmännen och fjärberånaerna.

"Pjärdde-Mässen" och "Svens-Mässen" (två bönder i dörby, som
ärö döda föi länge sedan) var vid Fiskeviro och köpte tjälla.
Då var det en, som kom till dem och hade åtta barn i en
näse på ryggen. De tog "Svens-Mässen" och hällede kokhet
fjäll på henne. Hon till åte strika: "Säl (=själ) har
bränt mig! Säl har bränt mig!" Svensmässen hade nämligen
fört sagt till henne, att han hette "Säl". Då hö-
de åtta hennes qubbe strala de i skogen: "Säl gjort
pan Säl haet."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A d

2739

4

Skydd mot råttorna.

Gill skydd mot råttorna hängde de häxtror van
skrev jemulda kors över dörrarna.

BK

Hister b.

Mjällby s. i Närke.

1930

De kunde höra när näckan spelade utas sjö.

Uppm. B. Bengtsson
Söderby
Ber. Bångs Väder
f. 1855 i Lövby,
Mjällby

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

A.6

2739

5

Moyet!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Typ

2739

6

Gästar.

Om de kom i vägen för gästar, så blev de sjuka.

ff h

2739

7

Selbes äug.

I Lööby finns det en runt bank här, fyllt av moss, mitt i den omgivande sandjorden, på vilken manera ǟr planterats furu. Denna äug i miniatyr kallas "Selbes (-silbes) äug." Följande sägen berättas:

För länge sedan har en pojke dränkt sig där, ty då var där vattnet. Han tog sig av detta för olycklig förlust. Sedan visade hon sig varvanda middagsmärta. De sågo henne då klädd i svart silke. Härav har "äugen" fått sitt namn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

J6

2739

8

Om en barn förlorar sleget, skall de dra på det
en gammal skjorta. Den skall sedan rivas mitt i halsen.
Då skall både fadern och modern "prisa" på den, och
sedan skall den läggas under förstastolen. När då
skjortan multnar prissvinnet gick domen.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Slaget.

Det var en kvinna, som fick ett oönskt barn. Barnet hade slaget förr kvinnan hade en gång blivit rädd för barnets farfar, när han var full. De skulle hon ta blod av farfaren och bota det med.

2739

9

Pjekkunge

Hinter H: d

Mjällby 0:17

1930

Myrte Birgitta Bergbom

Söderby

Berit Wängta Väller
diktskriven. född 1855 i Lörby,

Mjällby

Med likskrivan skulle de laga ett liks hand
och skylla på barnet med den. Då skulle de säga:
Jag är kommen hit, för att lämna Er hand, för att
bota barnet för likskrivan i Fadrens och Sonens
och den Helige Andes namn. Sa det med er i gravan.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

86

2739

10

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

JF

2739

11

Kyrkegubben brukar hesta ut dagsrata med på
kyrkemuren vid sakristian. Då brukar folk spruga av
muren. Det de spräpat av ligger de sedan i barnets
brötsrätten.

86

2739

12

Skriv.

Barnet skall klädes i ett gammalt utslitet linne,
som skall dregas av ned mot fötterna klockan halv
på natten. Sedan skall undan på ~~adamma~~ matas gå till
kyrkan med barnets linne i handen och tage emot
kyrkrets lisat mio gånger från alla de dörrarna. Vid
varje dörr skall hon tage 9 myror sand. Sedan skall
hon gå till en körnfolksgrav (manfolksgrav, så könet
är det motsatta) och tage 9 myror jord, först en vid
huvudet, sedan en på mittan, sedan en vid fötterna. Sedan
skall hon vända: en vid fötterna osv. Sedan skall
barnet ha det gamla linnet på sig i mio alygn.

26

2739

13

Väster.

Det var en gammal kvinna, som bokade bort mina värter. Hon tog en liten kniv, som hon kritade mina värter med, så de blev alldeles vita. Så sa hon: "Jag bokar bort dina värter Bengta, men du skall inte troha mig!" Sedan tog jag lite kognötsel och smorde på dem.

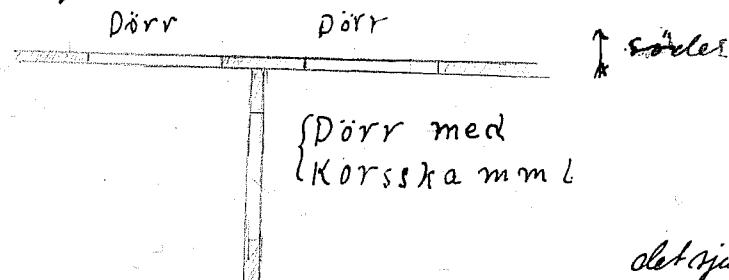
26

2739

14

Hugga för knarren.

Hugga för knarren skulle de göra på en "korsskammel" som teknikernas visar.

det ejjuka stället

Den sjukte skulle på "skammelen" (käppelen) lägga handen i öster och väster. Om på det ejjuka stället skulle läggas ett ekspån, och den, som brände, skulle hugga läde på den, så att han hopp i sida och mose och säga: "Jag huggit." Den sjukte skulle fråga: "Gud hugger du fö?" Den som brände: "För knarren och knirren och knirren och knarren." Detta upprepades 3 gånger med varje strike och sammantaget 9 strikter användes. Dessa skulle sedan eldas upp, det näkert bränsle, som även användes av meddelaren.

Skriv endast på denna sida!

J6

2739

15

Reformel.

Haugte Waller har "skrivit bort minghandrade
revarmar" på följande sätt: "Jag har en knappnål, som
aldrig används till något (detta är alltid nödvändigt, att
knappnälen aldrig används, annars är allt sammanvälts föga-
res) och spriret med dess spets en ring omkring revar-
men. Jag böjde i öster, ty Frälsaren kom från öster.
När jag skrivit runt, går jag träs över, följer sedan
ringen och går träs över från den annan håll, så att
det bildes ett kors. När jag böjde ut spriren, böjde
jag också ut sätta: "Jag skriver ~~att~~ en reform i Gudens
och Sonens och den Helige Andes namn." Knappnälen
gå aldrig användas mer och reformerna gå sakta
bort"."

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ma

2729

16

Sökkaka.

Dagen före julafstan bakte de en kaka, såkaka, som
de gönnde och giv hästarna, när de skulle börja att vira,
för att de skulle bliiva friska och starka.

Fäl.
Lärar vid
Mjällby 1930

Uppf. Berndtsson Bengtsson
Per. Nångås Tälles J. 1855.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Ne

2729

17

Sits ad ja se sin till kommande make vid midsommare
För tog de he glästka, av vilka de märkte ed, och
stoprade dem sedan i gickan. Sedan skulle de tacka på
någon och på samma gång ta ed av glästka ur gickan.
Om de då lätade ja fäts på det märkta, så skulle den
de fäktat på bli en till kommande maken.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

No.

2729

18

Midsommarnatden.

Midsommernatden brukade de placka "Jungfru-Mariae-händer" (= pläckigt myrkellblomster) och lägga dem under huvudkudden. De skulle då få se sin spökande make i drömmen.

M.t

2729

19

Midsommardaggen

Midsommardaggen som var på "midsommarsöndagen" var bra för både folk och kreatur.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

64

2729

20

Åskau.

För hundrde de så mycket "sådant" (garnerat,
gester, storgossar osv.) men nu har Åskau skjutit
bort allt sammans.